

Kopie
Afgeleverd aan: mr. BRONDERS Bart
art. 792 Ger. W.
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

69490

Repertoriumnummer 2014 / 15580
Datum van uitspraak 28 oktober 2014
Ronummer 2014/AR/864

Uitgifte		
Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Hof van beroep Gent

Arrest

veertiende bis kamer

Aangeboden op 30 OKT. 2014
Niet te registreren Anja WILLEMS Adviseur a.i.

COVER 01-00000041357-0001-0015-01-01-1

69491

2014/AR/864 - In de zaak van:

STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR bevoegd voor de provincie West-Vlaanderen,
met kantoren te 8200 BRUGGE, Koning Albert I laan 1.2, bus 94
woonstkeuze doende op het kantoor van zijn raadsman Mr. BRONDERS Bart, te 8400
OOSTENDE, Archimedesstraat 7,
appellant,

hebbende als raadsman mr. BRONDERS Bart, voormeld

tegen :

1. _____
wonende te
geïntimeerde,

2. _____
met maatschappelijke zetel te _____, Ingeschreven met KBO-
nummer _____
geïntimeerde,

belden hebbende als raadsman mr. RYELANDT Marleen, advocaat te 8000 BRUGGE,
Oostendesteenweg 267

Wijst het hof het volgend arrest:

1.

Het hof heeft de partijen in openbare terechtzitting gehoord in hun middelen en besluiten, waarna de debatten werden gesloten en de zaak in beraad werd genomen. De regelmatig neergelegde conclusies en de overgelegde stukken werden Ingezien.

De appellant heeft bij verzoekschrift, neergelegd op 26 maart 2014 ter griffie van het hof alhier, hoger beroep ingesteld tegen de beschikking van de beslagrechter bij de rechtbank van eerste aanleg te Brugge van 13 maart 2014 (in de zaak aldaar gekend onder A.R.nr.13/3126/A) op tegenspraak gewezen tussen:

- hemzelf als oorspronkelijke verweerder;
- geïntimeerden als oorspronkelijke eisers

De partijen werden gehoord in openbare terechtzitting van 23 september 2014 en de neergelegde conclusies en stukken werden Ingezien.

69492

Artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken werd in acht genomen.

I. Voorgaanden

1.1. De feiten en antecedenten die ten grondslag liggen van de aanhoudende betwisting tussen de partijen kunnen als volgt worden weergegeven.

Eerste geïntimeerde is eigenaar van een perceel gelegen te kadastraal gekend onder Tweede geïntimeerde maakt gebruik van het betrokken perceel in het kader van haar autohandel.

Bij vonnis van de correctionele rechtbank te Brugge van 29 mei 2007 worden geïntimeerden veroordeeld wegens een aantal stedenbouwkundige inbreuken (verharden van het terrein met steenslag, plaatsen en stallen van tientallen wagens die te koop worden aangeboden, stallen van een bureelcontainer en het instandhouden van deze inbreuken). Ze worden tevens veroordeeld tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand binnen een termijn van zes maanden, onder verbeurte van een dwangsom van 350,00 EUR per dag vertraging.

Het herstel in de vorige staat impliceert volgens het vonnis:

- de staking van alle verkoopsactiviteiten;
- de verwijdering van alle voertuigen van het terrein;
- de verwijdering van de verharding;
- het aanvoeren van teelaarde, opdat het terrein terug als bouwland met agrarisch gebruik kan worden ingericht;
- het verwijderen van alle wederrechtelijke constructies van het terrein, met inbegrip van de afsluiting en het gesloopte en afgegraven materiaal van het terrein naar een daartoe geschikte en erkende stortplaats.

1.2. Geïntimeerden stelden hoger beroep in tegen dit vonnis. Bij arrest van 6 mei 2011 van het Hof van Beroep te Gent worden geïntimeerden opnieuw schuldig bevonden aan de ten laste gelegde feiten en veroordeeld tot het volgende stedenbouwkundig herstel:

"beveelt aan elke beklaagde over te gaan tot het herstel van de plaats te nader in de oorspronkelijke dagvaarding vermeld, in de oorspronkelijke toestand en tot het staken van het strijdig gebruik van het terrein voor de verkoop van voertuigen, dit alles binnen een termijn van één jaar vanaf de dag dat dit arrest in kracht van gewijsde zal treden, het herstel van de plaats in de vorige toestand omvattend:

- de verwijdering van alle wagens van het terrein;

69493

- *de verwijdering van de verharding in steenslag, met aanvoer van teelaarde zodat het terrein terug als bouwland met een agrarisch gebruik wordt ingericht;*
- *de verwijdering van de bureelcontainer en de afsluiting,*
- *het legaal verwerken van alle gesloopte en afgegraven materiaal”.*

Tevens werd voor recht gezegd dat op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door elke veroordeelde een dwangsom zal worden verbeurd van 250,00 EUR per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van één jaar vanaf de dag waarop het arrest in kracht van gewijsde zal treden.

Het cassatieberoep van geïntimeerden werd verworpen bij het arrest van 24 februari 2012.

1.3. Op 9 oktober 2012 liet de Stedenbouwkundig Inspecteur het arrest van het Hof van Beroep te Gent dd.6 mei 2011 en het arrest van het Hof van Cassatie van 24 april 2012 betekenen aan geïntimeerden, met bevel tot betalen van de kosten en bevel tot uitvoering van de opgelegde herstelmaatregelen tegen uiterlijk 24 april 2013, bij gebreke waaraan een dwangsom verschuldigd is van 250,00 EUR per veroordeelde per dag vertraging zolang het herstel niet integraal is doorgevoerd én gemeld aan hem. De herstelmaatregelen worden daarbij nog eens opgesomd.

1.4. Bij brief van 9 april 2013 meldt de raadsman van geïntimeerden in toepassing van artikel 6.1.45 VCRO dat de opgelegde herstelmaatregel door zijn cliënten vrijwillig werd uitgevoerd. Er wordt gevraagd om een controle ter plaatse te willen doorvoeren en een proces-verbaal van vaststelling te willen opmaken.

1.5. Op 23 april 2013 liet de Stedenbouwkundig Inspecteur bij e-mail aan de raadsman van geïntimeerden weten dat het arrest niet was uitgevoerd, dit op basis van een plaatsbezoek dat hij op 18 april 2013 had verricht. Hij schreef onder meer het volgende: *“De meeste steenslag is misschien verwijderd, maar het betreft geenszins teelaarde noch is het terrein als bouwland bruikbaar. Er is een grote fractie van kleine en grote stenen in de aarde. Ofwel zijn de afbraakmaterialen en steenslag niet deskundig of volledig verwijderd. Ofwel werd een laag (goedkope) bouwafval aangevoerd. Welk van de twee doet niet terzake. Het arrest is duidelijk en ik beschouw het arrest pas uitgevoerd als er effectief teelaarde ligt en er geen stenen of bouwafval meer te vinden zijn op het perceel.*

...
Er is geen bewijs voorgelegd dat de gesloopte en eventueel afgegraven materialen legaal werden verwerkt. Gelieve hiervan de bewijzen voor te leggen.”

1.6. Bij mail van 26 april 2013 antwoordt de raadsman van geïntimeerden dat het plein wel degelijk is opgevoerd met goede teelaarde. Zij maakt aan appellant stukken (facturen en foto's) over waaruit blijkt:

- dat op 2 april 2013 steenslag werd afgevoerd van het terrein door uit en dat door diezelfde firma teelaarde werd aangevoerd (15 vrachtwagens

69494

- a rato van 13 ton steenslag werden afgevoerd en vervangen door 15 vrachtwagens teelaarde);
- dat op 25 april 2013 nog eens 13.360 kg mengpuin werd verwijderd van het perceel en afgevoerd naar de ult .
  - dat de afsluiting werd verwijderd;
  - dat de nog aanwezige stenen werden verwijderd.

Aan geïntimeerden wordt gevraagd om een proces-verbaal van uitvoering der werken te willen opmaken.

Appellant repliceert nog diezelfde dag dat de feltelijke vaststellingen tegenspreken dat het arrest werd uitgevoerd. Op het moment van zijn vaststelling was de grond nog vol met steenafval en geenszins zuiver of geschikt voor landbouw, zoals bepaald door het arrest.

1.7. Op 10 mei 2013 wordt door appellant een proces verbaal van niet-uitvoering van het arrest opgesteld en overgemaakt aan geïntimeerden naar aanleiding van zijn afstapping ter plaatse op 8 mei 2013. In dit proces-verbaal wordt vastgesteld dat het terrein bezaaid ligt met stenen, dat ten aanzien van de vorige controle op 18 april 2013 wordt vastgesteld dat de grote keien en stenen werden verwijderd, maar dat de grond nog vol zit met steenpuin < 5 cm doorsnee. Er werd geen teelaarde aangevoerd en er zou zelfs mengpuin zijn aangevoerd.

Volgens appellant dienden nog volgende werken te worden uitgevoerd: de volledige verwijdering van de verharding in steenslag, het aanvoeren van teelaarde, het volledig afgraven van de grond of het uitzuiveren van stenen. Een manuele triage van het steenafval lijkt volgens appellant niet mogelijk of haalbaar.

1.8. Geïntimeerden drongen daarop nog diezelfde dag aan op een afspraak ter plaatse zo snel mogelijk om de situatie ter plekke te bezichtigen en te bespreken, waarop appellant liet weten dat dit ten vroegste zou kunnen begin juni en dat hij twijfelt aan de zin van dergelijke bijeenkomst omdat de vaststellingen voor zich spreken, en verdere discussie niet zal leiden tot een oplossing terwijl de dwangsommen verder blijven lopen. Hij herhaalt dat geïntimeerden genoodzaakt zullen zijn de grond effectief af te graven en aan te vullen met zilvere teelaarde, zoals het arrest voorschrijft.

Op 14 mei 2013 gaven geïntimeerden opdracht aan een aannemer tot het grondig zeven van de grond met een machine en tot het afvoeren van de stenen naar een stortplaats. Deze werken werden door geïntimeerden aangekondigd en meegedeeld aan appellant per email van 13 mei 2013. Appellant werd uitgenodigd hierbij aanwezig te zijn. De stenen werden opgeladen en weggevoerd naar een stortplaats.

Vervolgens stelden geïntimeerden een beëdigd grondexpert, de heer _____ aan, samen met een gerechtsdeurwaarder, op 14 mei 2013, waarbij stalen van de grond werden

69495

genomen met een boor, in zakken werden gestoken en verzegeld en overgebracht naar het Provinciaal labo te _____ voor analyse. Ook de aanstelling van de grondexpert en het analyseonderzoek werden door geïntimeerden aan appelllant aangekondigd bij email van 13 mei 2013, waarin ook gevraagd werd om de dwangsom naar redelijkheid stop te zetten.

Op 14 mei 2013 stelde de expert in aanwezigheid van gerechtsdeurwaarder _____ vast na grondig onderzoek en na het uitvoeren van boringen, dat de terreinen van geïntimeerden uitstekend geschikt zijn om zelfs tuinbouwteelten te verbouwen.

De gerechtsdeurwaarder stelde vast dat in de aarde van het perceel geen stenen meer aan te treffen zijn., dat de heer _____ boringen heeft gedaan op een 40-tal centimeter op vijf door hem aangeduide plaatsen, dat vervolgens stalen werden genomen van de aarde op deze vijf plaatsen, welke stalen in een plastic zak werden gestopt die door hem werd dicht gemaakt en verzegeld om naar het labo te worden overgebracht voor analyse. Het deskundig verslag van de grondexpert werd aan het proces-verbaal van vaststelling van de gerechtsdeurwaarder gehecht. De gerechtsdeurwaarder stelt vast dat hij in de aarde op het bedoelde perceel geen stenen of enig ander vull kon aantreffen, ook niet tijdens de staalafname op 40 cm diepte.

1.9. Bij schrijven van 15 mei 2013 laten geïntimeerden aan appelllant weten dat de werken volgens het arrest volledig werden uitgevoerd en verzochten zij hem de uitvoering vast te stellen. Daarbij verwezen zij uitdrukkelijk naar de werken die nog daags voordien werden uitgevoerd, de aanstelling en vaststellingen door een gerechtsdeurwaarder, de analyse van de grond door het labo _____ en het verslag van de aangesteld grondexpert

1.10. Op 28 mei 2013 stelde appelllant opnieuw een proces-verbaal op van niet-uitvoering van de werken, waarin hij opmerkt dat het terrein nog steeds een grote fractie stenen bevat, dat hij tijdens een plaatsbezoek heeft vastgesteld dat aan de oppervlakte alle grote stenen werden verwijderd, maar dat hij nog steeds een grote en opvallende fractie ziet van kleine stenen (diameter max. paar cm). Deze steenafval is algemeen verspreid op het perceel met gemiddeld een paar stenen per dm². Bij het graven op een viertal plaatsen op het terrein met zijn hiel op een tiental cm diep, vindt hij op drie plaatsen grote stenen van 5-10 cm terug, waaruit volgens appelllant blijkt dat er slechts oppervlakkig werd uitgezuiverd en niet werd voldaan aan de eisen van het arrest. Bovendien ziet hij langs de weg een hoop stenen van ongeveer 1 m³ liggen die wellicht afkomstig zijn van de uitzulveringsoperatie en die niet legaal zijn verwerkt. Ten slotte merkte hij op dat hi op 20 mei 2013 een ouder koppel op het terrein aan het werk heeft gezien om met een hark het perceel grond verder uit te zuiveren.

Hij besluit dat er nog steeds volgende werken moeten worden uitgevoerd: uitzulveren grond, voorzien zuivere teelaarde, afvoeren steenafval en legaal verwerken.

69496

1.11. Op 11 juni en 12 juni 2013 hebben geïntimeerden alle documenten en stukken i.v.m. de vaststellingen en de verslagen aan de stedenbouwkundige inspectie te Brussel opgestuurd, waarbij werd aangedrongen op het staken van de dwangsom.

Op 13 juni 2013 maakt grondexpert een nieuw verslag over, waarin hij bevestigt dat de grond van het perceel quasi perfect is opgeschoond en na de grondanalyse zeker mag gecatalogeerd worden bij levende teelaarde. Hij voegt eraan toe dat bij vergelijking tussen de percelen, qua onzuiverheden naar steenslag, het perceel van geïntimeerden voor een voorbeeldfunctie in aanmerking komt.

Bij mail van 14 juni 2013 liet appellandt andermaal aan de raadsman van geïntimeerden weten dat hij twijfelt aan de vaststellingen van de gerechtsdeurwaarder, die hij verkeerd acht, en dat er nog steeds stenen liggen op het terrein. Hij kan zich niet van de indruk ontdoen dat appellandt zich laat manifesteren tot het onwezenlijke, niet reële.

1.12. Bij mail van 19 juni 2013 meldden geïntimeerden aan appellandt dat de betrokken aannemer die de werken (terug afgraven van teelaarde) wil uitvoeren en teelaarde wil invoeren, dit legaal wil doen na akkoord van appellandt, dewelke dit diezelfde dag per mail bezorgt. Op 20 juni 2013 vragen geïntimeerden de dwangsom te staken, nu op 20 juni 2013 de afgravingswerken van teelaarde op het perceel zijn uitgevoerd, nieuwe teelaarde werd aangevoerd en de werken volledig werden voltooid. Naar aanleiding van de diverse mails van appellandt hadden geïntimeerden beslist om gekeurde teelaarde te laten aanvoeren.

Uiteindelijk wordt op 3 juli 2013 een proces-verbaal van uitvoering opgesteld.

1.13. Bij schrijven van 23 augustus 2013 liet de gerechtsdeurwaarder aan geïntimeerden weten dat de dwangsommen verbeurd werden verklaard van 24.04.2013 tot en met 20.06.2013, voor een bedrag van 29.000,00 EUR.

Bij exploit van 1 oktober 2013 liet appellandt een herhaald bevel betekenen aan geïntimeerden tot betaling van de verbeurde dwangsommen voor een bedrag in hoofdsom van 29.000,00 EUR, meer kosten, waarop geïntimeerden een betaling verrichtten van 1.900,00 EUR.

1.14. Bij exploit van 30 oktober 2013 hebben geïntimeerden verzet aangetekend tegen de gedwongen invordering van de dwangsommen. Hun verzet strekt ertoe het exploit dd.1 oktober 2013 nietig te verklaren, minstens te horen zeggen voor recht dat de verbeurdverklaring van de dwangsommen lastens geïntimeerden als onterecht voorkomt vanaf 15 mei 2013, en voor zoveel als nodig te horen zeggen voor recht dat de dwangsommen lastens hen niet verbeurd mogen verklaard worden na 15 mei 2013.

1.15. Bij de thans bestreden beschikking werd het verzet van geïntimeerden ontvankelijk en gegrond verklaard en voor recht gezegd dat de verbeurdverklaring van dwangsommen in het

exploot van herhaald bevel van 1 oktober 2013, betekend aan geïntimeerden op verzoek van appelland, onterecht voorkomt vanaf 15 mei 2013, zodat dit bevel slechts geldt voor de dwangsom verbeurd in de periode vanaf 24 april 2013 tot en met 15 mei 2013, hetzij voor een bedrag van 5.250,00 EUR in plaats van 14.500,00 EUR, verschuldigd door elk van beide geïntimeerden.

Het totaal verschuldigde bedrag op 25 mei 2013 wordt herleid tot 10.589,27 EUR in plaats van 29.177,20 EUR.

De eerste rechter overwoog dat er in oktober 2013 geenszins een akkoord was van geïntimeerden om de verbeurde dwangsommen te betalen, omdat de betaling van 1.900,00 EUR en het aanbod tot afbetaling gebeurde onder druk van tenuitvoerlegging.

1.16. Appelland vraagt in hoger beroep de vernietiging van de bestreden beschikking en de afwijzing van het oorspronkelijk verzet van geïntimeerden als onontvankelijk, minstens als ongegrond, met veroordeling van geïntimeerden tot de kosten van het geding, aan zijn zijde begroot op de rolrechten van het verzoekschrift in hoger beroep.

1.17. Geïntimeerden vragen de afwijzing van het hoger beroep als ongegrond, de bevestiging van de bestreden beschikking en de veroordeling van appelland tot de kosten van beide aanleggen, begroot op 310,59 EUR dagvaarding in verzet, 2.120,00 EUR rechtsplegingsvergoeding in eerste aanleg en 2.120,00 EUR rechtsplegingsvergoeding in hoger beroep (op basis van de waarde van de vordering).

II. Beoordeling

2.1. Het hof dient de gegrondheid te onderzoeken van het verzet van geïntimeerden tegen het bevel tot betalen dat appelland op 1 oktober 2013 liet betekenen ter Invordering van de dwangsommen die verschuldigd zouden zijn vanaf 24 april 2013 tot en met 20 juni 2013 op grond van het arrest van 6 mei 2011 van het Hof van Beroep te Gent.

2.2. Appelland handhaaft vooreerst zijn exceptie van *dading*. Hij stelt dat er sprake zou zijn van een *dading* omdat geïntimeerden naar aanleiding van de aanmaning door de gerechtsdeurwaarder dd.23 augustus 2013, die door hen niet tijdig werd betwist, hoewel zij handelaar zijn, en na de betekening van het bevel tot betalen dd.1 oktober 2013 een afkorting deden van 1.900,00 EUR, zonder enig voorbehoud en vervolgens de gerechtsdeurwaarder contacteerden met de vraag om betalingsfaciliteiten voor het resterende bedrag, welk verzoek niet werd gedaan onder enig voorbehoud van recht (*infra a*).

2.3. Vervolgens stelt appelland dat geïntimeerden in elk geval dwangsommen verschuldigd zijn tot 20 juni 2013, daar waar geïntimeerden van mening zijn dat zij in elk geval op 15 mei 2013 uitvoering hadden gegeven aan de opgelegde herstelmaatregelen (*infra b*).

69498

Zoals blijkt uit het voorgaande chronologische feitenrelaas, draait de discussie tussen partijen rond de vraag of geïntimeerden al dan niet reeds op 15 mei 2013 uitvoering hadden gegeven aan de hen bij het arrest van 6 mei 2011 opgelegde herstelmaatregelen, waarbij elke mededeling vanwege geïntimeerden aan appellant in april en mei 2013 dat het arrest werd uitgevoerd onmiddellijk werd gecounterd door vaststellingen vanwege appellant dat dit niet het geval was, omdat er zich nog steeds stenen bevonden op het perceel.

a) Wat betreft de dading

2.4. Volgens appellant is er na de aanmaning door de gerechtsdeurwaarder van 23 augustus 2013 om de openstaande som van verbeurde dwangsommen en gedingkosten te betalen, voor een totaal bedrag van 29.177,20 EUR, een dading tot stand gekomen.

Geïntimeerden verrichten een afkorting van 1.900,00 EUR en vroegen ook het saldo te mogen afkorten a rato van 2.431,43 EUR/maand. Het door geïntimeerden ingeroepen voorbehoud heeft volgens appellant slechts een specifiek doel, met name een afbetaling verricht "onder voorbehoud" van de goedkeuring van het door hen zelf voorbehoudsloos voorgesteld afbetalingsplan. Dit voorbehoud kan volgens appellant niet worden beschouwd als een betwisting van de onderliggende schuld.

2.5. Het hof treedt dit standpunt niet bij. Op 23 augustus 2013 heeft gerechtsdeurwaarder inderdaad een aanmaning gericht aan geïntimeerden om tegen uiterlijk 2 september 2013 de openstaande som van verbeurde dwangsommen te betalen. Geïntimeerden hebben onmiddellijk na de betekening door gerechtsdeurwaarder op 1 oktober 2013 van het herhaald bevel tot betalen, waarbij gedreigd werd met een uitvoerend beslag op roerende goederen en inkomsten, een afkorting verricht van 1.900,00 EUR.

Gerechtsdeurwaarder heeft vervolgens op 14 oktober 2013 aan de raadsman van geïntimeerden medegedeeld dat zijn opdrachtgever zich ermee akkoord kon verklaren dat de schuld van geïntimeerden à rato van 2.431,43 EUR/maand zou worden afbetaald. Aan zijn opdrachtgever meldt de gerechtsdeurwaarder dat geïntimeerden naar aanleiding van de betekening hebben gevraagd te mogen afbetalen.

Het staat vast dat de afkorting en het aanbod tot afbetaling van het saldo door geïntimeerden zijn geschied onder dreiging in het exploit van herhaald bevel dd.1 oktober 2013 met verdere gedwongen tenuitvoerlegging door beslag op roerend goed en inkomsten.

Dit kan niet worden beschouwd als een voorbehoudsloos akkoord van geïntimeerden om de totale gevorderde schuld te mogen afbetalen. De exceptie van dading kan niet worden aangenomen. Geïntimeerden hadden trouwens reeds meermaals in juli en ook in september

69499

aan RWO Vlaanderen laten weten dat zij niet akkoord gingen met de verbeurte van de dwangsommen. Op geen enkel ogenblik hebben geïntimeerden zich akkoord verklaard om het volledige bedrag van de gevorderde dwangsommen zonder meer te betalen.

Evenmin is er sprake van aanvaarding van de schuld wegens het beweerde niet tijdige protest van geïntimeerden. De aanmaning tot betaling van de dwangsommen dateert van 23 augustus 2013, het herhaald bevel werd betekend op 1 oktober 2013 en geïntimeerden hebben hiertegen tijdig op 30 oktober 2013 verzet aangetekend.

Geïntimeerden hebben trouwens in de maanden april, mei en juni 2013 steeds de stelling betwist van appellant dat zij pas op 20 juni 2013 uitvoering zouden gegeven hebben aan het arrest van 6 mei 2011. Dat zij desondanks uiteindelijk nog overgegaan zijn tot bijkomende werken, kan niet worden beschouwd als een erkenning van de door appellant gevorderde schuld, aangezien zij het proces-verbaal van vaststelling van niet-uitvoering der werken van 28 mei 2013 steeds hebben betwist.

b) Wat betreft de verbeurte van de dwangsom

2.6. Appellant gaat niet akkoord met het oordeel van de eerste rechter dat er na 15 mei 2013 geen dwangsommen meer werden verbeurd. Dit wordt tegengesproken door de volgende elementen van het dossier:

- het gegeven dat geïntimeerden nog op 19 juni 2013 de uitdrukkelijke toestemming vroegen aan appellant om op het betrokken perceel de aarde af te graven om te vervangen door goedgekeurde teelaarde, waarop appellant zijn formele toestemming gaf;
- het gegeven dat geïntimeerden op 20 juni 2013 de uitvoering mededeelden aan appellant van de op 19 juni 2013 aangekondigde uitvoering van de bevolen werken, wat bevestigd is in het proces-verbaal van 3 juli 2013.

Appellant werpt op dat in zijn opeenvolgende processen-verbaal van niet-uitvoering, die een bijzondere bewijswaarde hebben op grond van artikel 6.1.45 VCRO, telkenmale tot het besluit wordt gekomen dat het rechterlijk opgelegd herstel niet is uitgevoerd na het openen van de bodem middels de hiel dan wel de grondboor. Dit zou ook blijken uit de fotoreportages in bijlage van de processen-verbaal, waarvan de eerste rechter geen nota zou genomen hebben. Door zijn vaststellingen van niet-uitvoering zouden de vaststellingen vanwege de landbouwdeskundige en van de gerechtsdeurwaarder op afdoende wijze weerlegd zijn, daargelaten nog de vraag naar de kwalificaties die deze deskundige of de gerechtsdeurwaarder zouden hebben om een dergelijke stedenbouwkundige vaststelling te verrichten.

2.7. De dwangsom kan niet worden verbeurd vóór de betekening van de uitspraak waarbij zij is vastgesteld (art.1385bis, 3e lid Ger.W.), en voor het verstrijken van de termijn die de dwangsomrechter heeft verleend voor de uitvoering van de opgelegde veroordeling.

69500

De betekening van het arrest van 6 mei 2011, dat een uitvoeringstermijn bepaalt van één jaar te rekenen vanaf de dag dat het arrest in kracht van gewijsde zal treden, en van het cassatie-arrest van 24 april 2012, waarbij het cassatieberoep verworpen werd, gebeurde op 9 oktober 2012. De uitvoeringstermijn is verstreken op 24 april 2013.

De dwangsom kan bovendien enkel verbeuren wanneer de gewraakte handelwijze van geïntimeerden klaarblijkelijk, d.w.z. zonder redelijke discussie, een inbreuk oplevert op de opgelegde verplichting. Enkel in dat geval is er sprake van een inbreuk en wordt de dwangsom verbeurd.

De veroordeling om iets te doen binnen een bepaalde termijn, waaraan voor het geval dat aan die hoofdveroordeling niet wordt voldaan, de verbeurde van een dwangsom wordt gekoppeld, moet bovendien voldoende nauwkeurig worden geformuleerd. Dergelijke veroordeling kan slechts ten uitvoer worden gelegd indien de titel de verbintenissen en haar uitvoeringsmodaliteiten nauwkeurig omschrijft. Iedere onduidelijkheid moet worden uitgelegd ten gunste van de veroordeelde debiteur. De opelsbaarheid van de dwangsom veronderstelt immers de niet-uitvoering van een hoofdveroordeling, waarvan het essentieel is dat zij op volledige en precieze wijze wordt omschreven, waarbij de begunstigde van de dwangsom in beginsel de bewijslast van de tekortkoming heeft.

Wanneer de beslissing die de dwangsom heeft bevolen niet voldoende duidelijk is, komt haar interpretatie in beginsel toe aan de rechter die ze heeft uitgesproken. De veroordeelde partij moet immers weten en begrijpen wat haar exact wordt gevraagd of verboden.

De veroordeling tot betaling van een dwangsom moet dus restrictief worden geïnterpreteerd en de dwangsom kan enkel verbeuren, wanneer over de inbreuk op de rechterlijke veroordeling geen enkele redelijke twijfel kan bestaan.

Als maatstaf van de toetsing van de ter uitvoering van het vonnis verrichte handelingen, dient het Hof het doel en de strekking van de veroordeling als richtsnoer te nemen, met dien verstande dat de veroordeling geacht wordt niet verder te strekken dan tot het bereiken van het beoogde doel.

2.8. Het hof is van oordeel dat omtrent de precieze draagwijdte van het veroordelend vonnis van 6 mei 2011 geen enkele redelijke betwisting mogelijk is. Geïntimeerden werden bij dit arrest veroordeeld tot het herstel in de oorspronkelijke toestand van het perceel en de uit te voeren herstelmaatregelen werden concreet omschreven.

Het arrest bepaalt dat geïntimeerden het herstel moeten uitvoeren binnen een termijn van één jaar vanaf het in kracht van gewijsde treden van het arrest.

2.9. In het exploit van betekening van 9 oktober 2012 worden geïntimeerden aangemaand om over te gaan tot uitvoering van de bevolen herstelmaatregelen, zoals omschreven in het

09501

arrest en opnieuw uitdrukkelijk opgenomen in de betekeningsakte tegen uiterlijk 24 april 2013, onder verbeurte van een dwangsom van 250,00 EUR per veroordeelde per dag vertraging zolang het herstel niet integraal is doorgevoerd én gemeld aan appellant.

2.10. In het exploit van betekening-bevel tot betalen van 1 oktober 2013 waarbij betaling wordt gevorderd van de verbeurde dwangsommen vanaf 24 april 2013 tot 20 juni 2013, wordt vastgesteld dat geïntimeerden tot 20 juni 2013 geen uitvoering hebben gegeven aan de herstelmaatregelen.

2.11. Krachtens de geldende decretale bepalingen van de VCRO rust in casu de bewijslast dat de dwangsom niet is verbeurd en dat uitvoering is gegeven aan de opgelegde herstelmaatregel op de veroordeelde overtreder, zijnde geïntimeerden. Zij zijn verplicht aan de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur te melden dat zij de opgelegde herstelmaatregel vrijwillig uitgevoerd hebben, waarna deze, na controle van deze mededeling, een proces-verbaal van vaststelling zal opmaken en enkel dit proces-verbaal zal - behoudens bewijs van het tegendeel - gelden als bewijs van herstel en van de datum van herstel.

Het hof stelt vast dat geïntimeerden nog voor het verstrijken van de uitvoeringstermijn aan appellant hebben gemeld dat zij uitvoering hebben gegeven aan het arrest, waarna een welles-nietes-correspondentie ontstond tussen partijen, waarbij geïntimeerden appellant telkens uitnodigden te komen vaststellen dat de herstelmaatregelen door hen waren uitgevoerd en appellant telkens een proces-verbaal van niet uitvoering opstelde op 23 april 2013, 10 mei 2013 en 28 mei 2013 om pas op 3 juli 2013 vast te stellen dat geïntimeerden op 20 juni 2013 de herstelmaatregelen volledig hadden uitgevoerd.

Ten onrechte wekt appellant de indruk dat zijn opeenvolgende processen-verbaal van niet-uitvoering ingevolge artikel 6.1.45 VCRO zodanige bewijswaarde hebben hieruit onomstotelijk blijkt dat geïntimeerden de herstelmaatregelen tot 20 juni 2013 nog niet hadden uitgevoerd en dat tegengestelde vaststellingen van een landbouwdeskundige en van een gerechtsdeurwaarder op 14 mei 2013 - bij gebrek aan kwalificaties om stedenbouwkundige vaststellingen te verrichten-hieraan geen afbreuk kunnen doen.

Geïntimeerden zijn ingevolge artikel 6.1.45 VCRO gerechtigd om het tegendeel te bewijzen. Geïntimeerden schakelden op 13 mei 2013 een beëdigde grondexpert in, de heer die samen met gerechtsdeurwaarder op 14 mei 2013 vaststellingen deden, stalen namen en labo-onderzoek lieten doen. Zij stellen deze vaststellingen van de gerechtsdeurwaarder van 14 mei 2013, het verslag van de grondexpert van diezelfde datum en de analyse van het labo tegenover de processen-verbaal van niet-uitvoering van appellant, opgemaakt op 28 mei 2013 tot staving van hun stelling dat op 15 mei 2013 uitvoering was gegeven aan het arrest, zodat de dwangsom niet verder kon verbeuren.

Uiteindelijk lieten geïntimeerden, ingevolge de hardnekkige weigering van appellant om de uitvoering vast te stellen, nog bijkomende werken uitvoeren op 20 juni 2013 en op 3 juli

69502

2013 stelde appellant een proces-verbaal op waarin bevestigd werd dat het herstel werd uitgevoerd op 20 juni 2013, zodat appellant dwangsommen eist vanaf 24 april 2013 tot 20 juni 2013.

Uit de stukken voorgelegd door geïntimeerden blijkt meer in het bijzonder dat geïntimeerden:

- reeds op 9 april 2013 meldden aan appellant dat zij naar hun oordeel uitvoering hadden gegeven aan de maatregelen, opgelegd bij het arrest en appellant uitnodigden controle van de uitvoering te verrichten;
- na de vaststelling door appellant op 23 april 2013 dat er nog geen volledige uitvoering was gegeven aan het arrest, onmiddellijk op 26 april 2013 aan appellant lieten weten dat het terrein wel degelijk werd opgevoerd met goede teelaarde, tot staving waarvan zij een aantal stukken (facturen en foto's) voorleggen waaruit blijkt:
  - dat op 2 april 2013 steenslag werd afgevoerd van het terrein door [ ] uit [ ] en dat door diezelfde firma teelaarde werd aangevoerd (15 vrachtwagens a rato van 13 ton steenslag werden afgevoerd en vervangen door 15 vrachtwagens teelaarde);
  - dat op 25 april 2013 nog eens 13.360 kg mengpuin werd verwijderd van het perceel en afgevoerd naar de [ ] uit [ ]
  - dat de afsluiting werd verwijderd;
  - dat de nog aanwezige stenen werden verwijderd.
- onmiddellijk na een nieuw proces-verbaal van vaststelling van niet-uitvoering der werken op 10 mei 2013, waarin appellant opnieuw vaststelt dat het terrein nog steeds bezaaid ligt met stenen, op 14 mei 2013 de grond lieten zeven door een aannemer ([ ] deze legaal lieten afvoeren door deze aannemer, een grondexpert hebben aangesteld samen met een gerechtsdeurwaarder om de nodige vaststellingen te doen door ondermeer boringen te doen van de grond op vijf plaatsen en een analyse van de bodemstalen te laten verrichten door een labo [ ] te [ ], waaruit blijkt dat de grond geen stenen meer bevatte en geschikt was voor de landbouw en zelfs tuinbouw.
- geconfronteerd met een nieuw proces-verbaal van niet-uitvoering dd.28 mei 2013 verdere werken lieten uitvoeren op 20 juni 2013.

Wat de foto's betreft merken geïntimeerden op dat op deze foto's een groot gedeelte van het openbaar domein en de naastliggende terreinen staan.

Op grond van de vaststellingen en het verslag van de grondexpert van 14 mei 2013 en 13 juni 2013 en de objectieve vaststellingen van de gerechtsdeurwaarder, die niet alleen de staalname door de grondexpert beschrijft maar ook zelf vaststellingen deed en op het perceel geen stenen of ander vuil aantrof, ook niet tijdens een staalname op 40 cm diepte, is het hof van oordeel dat geïntimeerden bewijzen dat zij op 15 mei 2013 reeds volledig uitvoering hadden gegeven aan het opgelegde herstel. Dit wordt bevestigd door de

09503

resultaten van de analyse van de boringen die bevestigen dat het perceel geschikt is om zelfs tuinbouwteelten te verbouwen.

Het hof meent dat geïntimeerden aan de hand van de door hen voorgelegde stukken bewijzen dat wel uitvoering is gegeven aan het arrest sedert 15 mei 2013. Dit blijkt meer bepaald uit:

- het proces-verbaal van gerechtsdeurwaarder van 14.05.2013
- het verslag van de grondexpert dd.11 juni 2013, met vaststellingen op 15 mei 2013
- meerdere facturen voor het afvoeren van steenpuin
- het verslag van het labo
- de factuur voor het opvoeren van teelaarde
- facturen voor zeven van teelaarde en afvoeren van restpuin.

De latere nieuwe vaststelling van niet-uitvoering door appelllant van 28 mei 2013, noch de bijkomende werken die geïntimeerden nog op 20 juni 2013 lieten uitvoeren onder druk van de houding van appelllant, kunnen dit bewijs niet ontkrachten.

Het hoger beroep van appelllant kan niet worden ingewilligd.

III. Kosten

3.1. Appelllant meent dat hij, omdat hij handelt in het algemeen belang, in het licht van de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof (arresten van 08.03.2012 en 25.04.2013) geen rechtsplegingsvergoeding verschuldigd is.

3.2. De rechtspraak van het Grondwettelijk hof, waarnaar appelllant verwijst, heeft betrekking op stakingsbevelen en herstellvorderingen, uitgaande van de stedenbouwkundig inspecteur in het kader van het handhaven van de ruimtelijke ordening.

Huidige procedure betreft daarentegen een uitvoeringsgeschil naar aanleiding van de gedwongen Invordering door de stedenbouwkundig inspecteur van beweerdelijk verbeurde dwangsommen. Geïntimeerden waren ten gevolge van deze Invordering genoodzaakt een procedure in te stellen in verzet teneinde zich te verzetten tegen de Invordering, die zij betwisten.

Er is een rechtsplegingsvergoeding verschuldigd door appelllant, die in onderhavig executie-geschil in het ongelijk wordt gesteld.

Het hof is van oordeel dat de betwisting rond het tijdstip van de uitvoering van de hoofd-veroordelling een niet in geld waardebare vordering is, zodat de rechtsplegingsvergoeding

69504

moet worden bepaald op het bedrag voor niet in geld waardeerbare vorderingen, hetzij 1.320,00 EUR voor elk van beide aanleggen.

**OM DEZE REDENEN
HET HOF**

Verklaart het hoger beroep van appelllant ontvankellijk, maar wijst het af als ongegrond;

Bevestigt de bestreden beschikking in al haar onderdelen, behoudens wat betreft het bedrag van de toegekende rechtsplegingsvergoeding en stelt dit bedrag aan de zijde van geïntimeerden vast op het basisbedrag van 1.320,00 EUR voor elk van beide aanleggen.

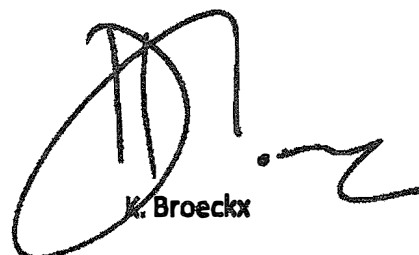
Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van het Hof van beroep te Gent, **VEERTIENDE bis KAMER**, zitting houdende in burgerlijke zaken, van **28 oktober 2014**

Aanwezig:

Karen Broeckx, Raadsheer wn. Voorzitter

Carine Sonnevile, griffier

C. Sonnevile

K. Broeckx

